

τε και ὄλων τῶν ἔθνων ἐνταῦθα κατοίκων ὁ μέχρι τοῦδε ἀρχηγὸς τῆς χωροφυλακῆς Σουλεϊμάν ἀγᾶς (σεῖμὲν πασαῶς), ἄνθρωπος σώφρων καὶ δραστήριος ὑπηρετῶν πρὸ ἰκανῶν ἐτῶν ἐντίμως τὴν πόλιν μας καὶ ἐπιστάμενος καλῶς τοὺς τρόπους τοῦ περιορίζειν πᾶσαν κατάχρησιν». Ἐξαιτεῖται ἢ παρὰ τῇ ὑψηλῇ Πύλῃ μεσολάβησις τοῦ Πατριαρχείου πρὸς ἔγκρισιν τοῦ διωρισμένου ἅμα τῇ λήψει τῆς κοινῆς ἀναφορᾶς πάντων τῶν ἔθνων. Ὑπογράφονται ὁ μητροπολίτης Χρῦσανθος καὶ 13 πρόκριτοι 1).

1854 Ἰουλίου 5. «Ἀναφορὰ τῶν πολιτῶν πρὸς τὸν πατριάρχην διὰ τὸ ἐφκὰφ τῶν Στενιμαχιτῶν». Ἐπειδὴ οἱ Στενιμαχιτῆται πρὸς τοῖς κανονικοῖς φόροις καὶ ταῖς ἐκτάκτοις συνεισφοραῖς καὶ συνδρομαῖς πρὸς τὸ βασιλικὸν ταμεῖον ὑπεβλήθησαν «ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα ἐφκὰφ ν α ζ ι ρ ῆ καὶ εἰς ἕτερον φόρον λόγῳ ἰ τ ζ α ρ έ δ ε ς τῶν ἐργαστηρίων καὶ (κτημάτων;) τόσοσιν αὐτῶν, ὅσων καὶ τῆς πλησίον κειμένης σταυροπηγιακῆς μονῆς τοῦ Βατσκόβου» καὶ ὡς «ἔχοντες φερμανιον βασιλικὸν διαλαμβάνον τὸ ἀνενόχλητον αὐτῶν εἰς τοιαύτας περιπτώσεις καὶ βασιζόμενοι εἰς τὰς διαταγὰς αὐτοῦ ἀπειποιήθησαν (καὶ νῦν) τὴν πληρωμὴν ὡς πάντοτε, ὁσάκις παρ' αὐτοῦ δυναστικῶς ἐβιάσθησαν» — ἄλλως τε δὲ καὶ ὑψηλὸς ἐμῖρι α μ ε ς ἐκδοθεὶς ἐσχάτως διέτασσε τὴν ἀκριβῆ τήρησιν ἀπάντων τῶν ἐν τῷ προεκδοθέντι φερμανίῳ διακελευομένων, — ὁ εἰρημένος ναζίρης καταπατῶν τὰ ὠρισμένα συνέλαβε 30 ἐκ τῶν προκρίτων καὶ εὐυπολήπτων πολιτῶν τῆς κοινότητος μετὰ τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς καὶ, ἀφοῦ ἐξῦβρισεν αὐτούς, ἐφυλάκισε τῇ βοθηείᾳ τοῦ διοικητοῦ, ὡς μὴ πληρώνοντασ τὸν φόρον, πρᾶγμα οὐδέποτε συμβάν μέχρι τοῦδε. Τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἀρχιερέως ἀπεφυλακίσθησαν ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ ὑποσχέσει ὅτι, ἂν ἐντὸς 40 ἡμερῶν μὴ παρουσιάσωσι διὰ τῆς ὑψηλῆς Πύλης διαταγὴν τοῦ Σεχουισλάμη ἀπαλλάσσουσαν αὐτούς τοῦ φόρου, θὰ πληρώσωσιν ὡς ἐξαιρούμενοι τῆς ἀσυδοσίας. Ὅθεν ἀποστέλλεται ὡς ἐκπρόσωπος πρὸς τὸ πατριαρχεῖον ὁ ἔντιμος Στενιμαχιτῆς Χ' Κωνσταντίνου κομιστῆς τῆς παρούσης ἀναφορᾶς, ὅπως ἐκθέσῃ καὶ προφορικῶς τὴν κατάστασιν. Παρακαλεῖται δὲ τὸ πατριαρχεῖον, ἵνα χρώμενον ταῖς προνομίαις ἐνεργήσῃ ἀρμοδιῶς πρὸς ἀπὸ τοῦ φόρου ἀπαλλαγὴν. Ὑπογράφεται ὁ μητροπολίτης Χρῦσανθος καὶ 21 πρόκριτοι Φιλιππουπολίται 2).

1) Αὐτόθι, σελ. 31. Ἴδε καὶ ἀναφορὰν ἀπὸ 13 Ἰουλίου 1850.—2) Αὐτόθι, σελ. 32-33.—Ἐφκὰφ-ν α ζ ι ρ ῆ : ὁ ἐπιστάτης, διευθυντῆς τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἐφκαφίων (τῶν κτημάτων τῶν τεμενῶν).

Θρ. κ. κ. Αθ
τ. Ι. Β. 1939
111

111

1854 Ἰουλίου 21. Ἀναφορά τῶν χριστιανῶν πρὸς τὸν πατριάρχην ὑπὲρ τοῦ σοφολογιωτάτου μουλᾶ πρὸς παράτασιν τῆς ἐν τῇ πόλει διαμονῆς ἐπὶ ἓν ἔτος ἀκόμη, «καθότι διὰ τοῦ ἔμφρονος, ἡπίου καὶ ἀγαθοῦ τρόπου του, τῆς ἐξόχου παιδείας καὶ δικαιοσύνης καὶ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ προτερημάτων ἐφείλκυσε τὴν εὐχαρίστησιν καὶ τὴν ἀγάπην πάντων ἐν γένει τῶν τε Ὀθωμανῶν καὶ τῶν δούλων τῆς Παναγιότητος». Παρακαλεῖται καὶ τὸ πατριαρχεῖον, ὅπως ἐνεργήσῃ παρὰ τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ τὰ προσήκοντα πρὸς τῇ γενομένη πρὸς αὐτὴν κοινῇ ὑπὸ πάντων ἀναφορᾶ, ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὑπογράφονται ὁ μητροπολίτης Χρῦσανθος καὶ 13 πρόκριτοι πολῖται ¹⁾.

1855 Μαρτίου 16. Ἀναφορά τῆς κοινότητος παρακλητικὴ πρὸς τὸν πατριάρχην, ὅπως διὰ τακρίου πρὸς τὴν ὑψηλὴν Πύλιν αἰτήσῃται τὴν μὴ μετάθεσιν τοῦ διοικητοῦ Μαχούπ πασιᾶ, διότι πάντες εἶναι εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς διοικήσεώς του «ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἰκανότητά, μεθ' ἧς καὶ περὶ τῆς τοπικῆς ἡσυχίας φροντίζει καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ὑπηρεσιῶν ἀφορῶσάν τὰς ἀνάγκας τῆς σεβαστῆς κυβερνήσεως καθ' ἡμέραν ὑπερμαχεῖ». Ὑπογράφονται ὁ μητροπολίτης Χρῦσανθος καὶ 13 πρόκριτοι ²⁾.

1855 Ἰουνίου 29. Ἀναφορά τῆς κοινότητος παρακλητικὴ πρὸς τὸν πατριάρχην, ὅπως ἐνεργήσῃ «οἷς τρόποις οἶδε» παρὰ τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ πρὸς κατάπαυσιν τῆς κατηχησεῶς καὶ ἐξομόσεως χριστιανῶν παίδων καὶ κορασίων ἀνηλικῶν ἐπιηρετούντων παρὰ τοῖς Ὀθωμανοῖς τῆς τε πόλεως καὶ τῶν πέριξ κωμοπόλεων. Ὑπογράφονται 14 πρόκριτοι καὶ 3 πρωτομάστορες ἐσναφίων ³⁾.

1855 Ἰουνίου 29. Ὡσαύτως ἄλλη, ὅπως ἐνεργήσῃ πρὸς κατάπαυσιν τῶν δειγῶν ἀγγαρειῶν, τῶν ἐπιβαλλομένων τοῖς χωρικοῖς ὑπὸ τοῦ κτηματοδεσπότη τοῦ χωρίου Μαρκόβου Ἰσμαήλ βέη πρὸς καλλιέργειαν τῶν κτημάτων του. Ὑπογράφονται οἱ αὐτοὶ ⁴⁾.

1855 Ἰουνίου 29. Ὡσαύτως ἄλλη πρὸς αὐτόν, ὅπως ἐνεργήσῃ πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας τῶν ἐν Τατάρ Πα-

1) Αὐτόθι, σελ. 34. Μ ο υ λ ᾶ ς : ὁ ἱεροδίκης, ὅστις ἐπέμπετο εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως δι' ὠρισμένον χρόνον.—2) Αὐτόθι, σελ. 36-37. Ἴδε καὶ τὴν ἀπὸ 10 Φεβρ. 1854 ἀναφορᾶν. Ὡς φαίνεται, οἱ Φιλιππουπολίται εἴτε ἐξ ἀνάγκης εἴτε ἐκ φιλοτιμίας κινούμενοι ἐξέφραζον ἐκάστοτε δι' ἀναφορᾶς τῶν πρὸς τὴν ὑψ. Πύλιν διὰ τοῦ πατριαρχείου τὴν εὐγνωμοσύνην των τοῖς διοικηταῖς των ἐπὶ τῇ ἀνοκλήσει ἢ μεταθέσει αὐτῶν διὰ τὴν καλὴν διοίκησιν καὶ ἡτοῦντο τὴν παραμονὴν αὐτῶν ἐν τῇ θέσει.—3) Αὐτόθι, σελ. 39 Ἴδε κατωτέρω III, ἀρ. 10.—4) Αὐτόθι, σελ. 40. Ἴδε κατωτέρω III, ἀρ. 11.

τὴν Ἀδριανούπολιν ἀπαγωγὴν τοῦ ἕνεκα ἀσθενείας, δι' ἧς ἀγγέλλεται αὐτῷ ὅτι ὁ Χ" Γιαννάκις Χ" Γκάντζιου, ὅστις ἀπῆλθεν εἰς Ἀδριανούπολιν, οὐδένα περὶ τούτου καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς μεταβάσεώς του εἰδοποίησεν, ἐπομένως δὲν ἐκπροσωπεῖ τὴν κοινότητα ὡς μιλέτ-βεκίλης καὶ τοῦτο ἔστω πρὸς γνῶσιν τῆς σεβασμιότητός του. Ὑπογράφονται 22 πρόκριτοι 1).

1857 Ἰουνίου 10. Ἀναφορὰ τῆς κοινότητος πρὸς τὸν πατριάρχην καὶ τὴν ἱεράν Σύνοδον ὑπὲρ τοῦ μητροπολίτου Χρυσάνθου, ὅστις ματαιωθείσης τῆς ἐν Ἀδριανουπόλει διαδικασίας του τῆ ἐνεργείᾳ τοῦ πατριάρχου παρὰ τῆ ὑψηλῆ Πύλῃ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Φιλιππούπολιν, ὅπως προετοιμασθῆ διὰ τὸ εἰς Κωνσταντινούπολιν ταξειδίον του, ὅπου ἔμελλε νὰ δικασθῆ καταγγελθεὶς ὑπὸ τῆς βουλγαροσλαβικῆς συμμορίας. Ἐγκώμιον τοῦ Χρυσάνθου ὑπὸ τῆς κοινότητος καὶ παράκλησις αὐτῆς θερμωτάτη περὶ ταχείας ἐπανόδου τοῦ ποιμενάρχου τῆς εἰς τὴν ἐπαρχίαν. Ὑπογράφονται 15 κληρικοὶ, 50 πρόκριτοι, 10 μαχαλέδες καὶ 22 ἐσνάφια μετὰ τῶν σφραγίδων τῶν 2).

1857 Ἰουνίου 28. Ἀναφορὰ τῆς κοινότητος (τῶν προϋχόντων καὶ τῶν ἐσναφίων) ἐκπροσωπούσης καὶ ὄλην τὴν ἐπαρχίαν πρὸς τὸν πατριάρχην καὶ τὴν ἱεράν Σύνοδον ὑπὲρ τοῦ μητροπολίτου Χρυσάνθου, ἀνακληθέντος εἰς τὴν βασιλεύουσαν, ὅπως δικασθῆ ὑπὸ τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου διὰ τὰς κατ' αὐτὸ σκευωρηθείσας κατηγορίας. Ἐγκώμιον τῆς ποιμαντορίας αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀκηλιδώτου βίου καὶ ἔκφρασις τῆς γενικῆς ἐπιθυμίας περὶ ἐπανόδου του εἰς τὴν ἐπαρχίαν. Ὑπογραφαὶ καὶ σφραγίδες αἱ τῆς ἀπὸ 28 Μαΐου ἀναφορᾶς 3).

1858 Μαρτίου 12. Ἀπάντησις τῆς κοινότητος εἰς τὴν πατριαρχικὴν ἐπιστολὴν καὶ ἐγκύκλιον περὶ ἐκλογῆς δύο εὐὐπολήπτων πολιτῶν ὡς ἐκπροσώπων τῆς ἐπαρχίας εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ συγκροτηθῆ ἐθνικὴν συνέλευσιν ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἀγγέλλεται ὅτι τοιοῦτοι ἐξελέγησαν ὡς πληρεξούσιοι δηλ. ἐπίτροποι τοῦ γένους οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει παρεπιδημοῦντες Φιλιπ-

1) Αὐτόθι, σελ. 64. Φαίνεται ὅτι ὁ Χ" Γιαννάκις, ὅστις ἦτο ἐπίτροπος τοῦ γένους, ἀπῆλθεν εἰς Ἀδριανούπολιν, ὅπως καταθέσῃ κατὰ τοῦ μητροπολίτου κατὰ τὴν διεξαχθησομένην δίκην του, διὸ καὶ ἀπεκηρύχθη ὑπὸ τῆς Κοινότητος. Ἴδε ἀνωτέρω καὶ τὴν πρὸς τὸν πατριάρχην ἀναφορὰν τῆς κοινότητος ἀπὸ 16 Ἰουνίου 1857.—2) Αὐτόθι, σελ. 69—71. Ἴδε κατωτέρω III, ἀρ. 24.—3) Αὐτόθι, σελ. 67-68. Πρβλ. καὶ τὸ ἐγκώμιον τοῦ Χρυσάνθου ἐν ταῖς πρὸς τὸ πατριαρχεῖον ἀναφοραῖς ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου, 14 καὶ 28 Μαΐου.

πουπολιται Δημητρίκας Μήτσορας και Γεώργιος Στοϊάνοβιτζ. Ὑπογράφονται ἀπλῶς: οἱ πολῖται 1).

1858 Μαρτίου 14. Ἐπιστολαὶ τῆς κοινότητος πρὸς τοὺς Μήτσοραν και Στοϊάνοβιτζ, δι' ὧν ἀνακοινοῦται αὐτοῖς ἡ ἀνάθεσις τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς ἐπαρχίας Φιλιππουπόλεως εἰς τὴν ἐθνικὴν συνέλευσιν. Ὑπογράφονται 14 πρόκριτοι 2).

1858 Ἀπριλίου 5. Προτρεπτικὸν γράμμα τοῦ μητροπολίτου Παΐσιου ὡς πνευματικοῦ πατρὸς πρὸς τοὺς «τιμιωτάτους τζορπατζήδες και προκρίτους και λοιποὺς πάντας εὐλογημένους Χριστιανοὺς τῶν κοινοτήτων Στενιμάχου, Ἀμπελίνου και Τσηπροχωρίου», ὅπως τεθῆ ἐπὶ τέλους τέρμα εἰς τὴν μεταξὺ τῶν προκρίτων και τοῦ λοιποῦ λαοῦ τῶν κοινοτήτων διχόνοιαν και ἀντιπολίτευσιν, προελθοῦσαν ἀπὸ χρόνου ἕνεκα τῶν κοινῶν ἰσολογισμῶν. Ἐν ἣ περιπτώσει τοῦτο μὴ κατορθωθῆ ἐν γενικῇ συνελεύσει τῶν μελῶν τῶν τριῶν κοινοτήτων τῆς πόλεως, διατάσσονται αἱ κοινότητες νὰ ἐκλέξωσιν ἐκάστη τρεῖς ἢ τέσσαρες πληρεξουσίου και ν' ἀποστείλωσιν αὐτοὺς μετὰ τῶν κ α ψ ο μ α λ η δ ω ν και τῶν καταστίχων τῶν εἰς τὴν μητρόπολιν, «ὅπως ἐν πλήρει συνελεύσει τῶν προϋχόντων θεωρηθῶσιν οἱ ἰσολογισμοὶ οὗτοι και διαφορὰ ὑμῶν και δοθῆ ἐν περας». Ὁ Φιλιππουπόλεως Παΐσιος 3).

1858 Ἀπριλίου 20. Ἀπόφασις τῆς κοινότητος περὶ ἀγορᾶς τεσσάρων πυροσβεστικῶν ἀντλιῶν. Ὑπογράφονται 18 πρόκριτοι, οἱ 2 ἐπίτροποι τοῦ γένους και 5 ἐπίτροποι τῶν 5 ἐκκλησιῶν 4).

1858 Ἀπριλίου 23. Ἀπάντησις τῆς κοινότητος εἰς πατριαρχικὴν και συνοδικὴν ἐπιστολὴν ἀπὸ 11 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐκφραζομένων εὐ-

1) Αὐτόθι, σελ. 73—74. Τῶν ἐκλεγέντων διὰ τὴν ἐθνικὴν συνέλευσιν, μέλουσιν νὰ ἐξετάσῃ και τὸ Βουλγαρικὸν ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα, ὁ μὲν Μήτσορας ἦτο Ἕλλην ἐγκαταστάς πρὸ πολλοῦ ἐν τῇ πόλει ἐκ Μετσόβου, ὁ δ' ἕτερος Βούλγαρος, υἱὸς τοῦ ἐκ Κοπριβοτίτης ἐγκαταστάτος τζορπατζῆ Στογιάννου Θεοδώροβιτζ και τῆς ἑλληνίδος Ἑλένης Πολίτογλου, πρῶην χήρας Κεντιντένογλου.—2) Αὐτόθι, σελ. 74—75. Ἐκ τῶν 14 προκρίτων οἱ δύο Σάλτος Ἰωάννοβιτζ και Ἀργύριος Νεδέλτσου ἦσαν ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῆς κατὰ τοῦ Χρυσάνθου Βουλγαρικῆς ἐθνικῆς κινήσεως, οἱ δὲ Πέγιος Γεωργίου και Στάντζιος Ἰωάννου ἦσαν μὲν Βουλγαρικῆς καταγωγῆς, ἀλλ' ἠλλήνιζον σφόδρα. Ἐκ τούτου φαίνεται ὅτι ἀντικαταστάθεντος τοῦ Χρυσάνθου διὰ τοῦ Παΐσιου ἡ κοινότης εἰρήνευσεν, ἀλλὰ προσκαίρως.—3) Παραρτήματος, σελ. 75—76. Αἱ μνημονευόμεναι τρεῖς κοινότητες ἀπετέλουν τὴν κωμόπολιν (κοινότητα) τοῦ Στενιμάχου. Ἰδε Μυρτ. Ἀποστολίδου, ὁ Στενιμάχος, σελ. 9, ἔτ. 1929, Ἀθήναι.—4) Κώδικος, σελ. 242.

*K. Myrta
to Apostolidou
Φιλ. 1939
K. Myrta
Αποστολίδου
Αθήναι 1939
τ. 2 Β. 1939
σ. 120 (18)*